

RAZVOD I PONOVDNA ŽENIDBA

Bog mrzi razvod. Mrzi ga zato što uvijek uključuje nevjernost svečanome savezu braka u koji dvoje ljudi ulaze pred njim i zato što donosi štetne posljedice tim partnerima i njihovoj djeci (Mal 2,14-16). Razvod je u Svetome pismu dopušten samo zbog čovjekova grijeha. Budući da je razvod samo ustupak čovjekovu grijehu i nije dio prvotnoga Božjega nauma za brak, svi bi vjernici trebali mrziti razvod onako kako ga Bog mrzi i krenuti tim putem samo kada ne postoji nikakav drugi put. Uz Božju pomoć brak može preživjeti i najgore grijehe.

U Mateju 19,3-9, Krist jasno poučava da je razvod prilagodba čovjekovu grijehu koji krši prvotnu Božju namjeru za intimnim jedinstvom i trajnošću bračne veze (Post 2,24). On je poučavao da Bog dopušta razvod samo zbog „tvrdoće srca“ (Mt 19,8). Pravni razvod bio je ustupak vjernomu partneru zbog spolnoga grijeha ili napuštanja od partnera u grijehu, tako da vjerni partner više ne bi bio vezan brakom (Mt 5,32; 19,9; 1 Kor 7,12-15). Iako je Isus rekao da je razvod dopušten u nekim okolnostima, moramo se sjetiti da je glavna namjera u njegovu izlaganju bila ispraviti ideju Židova da se mogu razvesti „s kojega god razloga“ (Mt 19,3) i pokazati im ozbiljnost pokušaja grješnoga razvoda. Stoga, vjernik nikada ne bi smio razmišljati o razvodu osim u specifičnim okolnostima (vidi sljedeći dio), a čak i tada samo nevoljko, jer nema nikakva drugoga načina.

Temelji za razvod

Jedini novozavjetni temelji za razvod su spolni grijeh ili napuštanje od strane nevjernika. Prvi temelj nalazimo u Isusovoj upotrebi grčke riječi *porneia* (Mt 5,32; 19,9). Ovo je općenit naziv koji obuhvaća spolne grijehe poput preljuba, homoseksualnosti, bestijalnosti i incesta. Kada jedna bračna strana prekrši jedinstvo i intimnost braka spolnim grijehom i odbaci svoju saveznu obvezu, vjerna strana nalazi se u krajnje teškoj situaciji. Nakon što se iscrpe sva moguća rješenja da se partner u grijehu pokaje, Biblija dopušta oslobađanje vjernoga partnera putem razvoda (Mt 5,32; 1. Kor 7,15).

Drugi razlog za dopuštanje razvoda vidimo u slučajevima kada nevjerna bračna strana ne želi više živjeti s vjernom stranom (1. Kor 7,12-15). Budući da nas je „na mir... pozvao Bog“ (s. 15), razvod je dopušten te u takvim situacijama može biti bolja opcija. Kada nevjernik želi otići, pokušavati ga zadržati u braku moglo bi stvoriti još veće napetosti i sukobe. Također, ako nevjernik trajno napusti bračni odnos, ali ne želi zatražiti razvod, možda zbog svoga načina života, neodgovornosti ili kako bi izbjegao novčane obveze, onda se vjernik nalazi u nemogućoj situaciji pravnih i moralnih obveza koje on ili ona ne mogu ispuniti. Budući da „brat ili sestra u takvim prilikama nisu vezani“ (1. Kor 7,15) i zbog toga nema obvezu ostati u braku, vjernik može zatražiti razvod bez straha da će ozlovoljiti Boga.

Mogućnost ponovne ženidbe

Ponovna ženidba dopuštena je vjernome partneru samo onda kada je razvod bio učinjen na biblijskim temeljima. Zapravo, svrha je biblijskoga razvoda učiniti jasnim da se vjerni partner može ponovno vjenčati, ali samo u Gospodinu (Rim 7,1-3; 1. Kor 7,39).

Oni koji se razvedu na bilo kojim drugim temeljima sagriješili su protiv Boga i svojih partnera te za njih bi ponovna ženidba bila isto što i „preljub“ (Mk 10,11-12). Zbog toga Pavao kaže za vjernu ženu koja se grješno razvede „neka ostane neudana ili neka se s mužem pomiri“ (1. Kor 7,10-11). Ako se pokaje od svoga grijeha nebiblijskoga razvoda, pravi plod toga pokajanja bio bi traženje pomirenja s bivšim mužem (Mt 5,23-24). Isto vrijedi i za muškarca koji se nebiblijski razvede (1. Kor 7,11). Takva se osoba može ponovno vjenčati samo ako se bivši supružnik ponovno vjenča, ako se pokaže da je nevjernik ili ako umre, jer u tim slučajevima više ne može doći do pomirenja.

Biblija također upozorava bilo koga tko se kani vjenčati za razvedenu osobu. Ako razvod nije bio učinjen na biblijskim temeljima i osoba još uvijek ima odgovornost da se pomiri, osoba koja se vjenča za razvedenu osobu postaje preljubnik/ca (Mk 10,12).

Uloga crkve

Vjernici koji se žele razvesti na nebiblijskim temeljima podložni su crkvenoj stezi zato što otvoreno odbacuju Božju riječ. Osoba koja dobije nebiblijski razvod i ponovno se vjenča kriva je za preljub budući da Bog nije dopustio taj razvod (Mt 5,32; Mk 10,11-12). Ta je osoba podložna koracima crkvene stege kako je opisano u Mateju 18,15-17. Ako kršćanska strana prekrši bračni savez i odbije se pokajati u postupku crkvene stege, Sveto pismo upućuje da se on/ona mora staviti izvan crkve i da se prema njemu/njoj treba postupati kao prema nevjerniku (s. 17). Kada stega rezultira takvim svrstavanjem neposlušnoga supružnika među „otpadnike“ ili nevjernike, vjerni je partner slobodan razvesti se u skladu s dopuštanjem razvoda u slučaju da nevjernik ode, što vidimo u 1. Korinćanima 7,15. Međutim, prije takvoga razvoda mora se ostaviti razumno razdoblje da se nevjerni supružnik vrati zbog postupka stege.

Vodstvo u lokalnoj crkvi mora pomoći nevjenčanim vjernicima koji su prošli kroz razvod biblijski razumjeti svoju situaciju, posebice u slučajevima gdje prikladna primjena biblijskoga učenja nije sasvim jasna. Na primjer, crkveno će vodstvo ponekad morati odlučiti jesu li se jedno ili oboje bivših partnera mogli legitimno nazivati „vjernicima“ u vrijeme njihova prošloga razvoda, jer će to utjecati na primjenu biblijskih načela na njihove trenutne okolnosti (1. Kor 7,17-24). Također, budući da se ljudi često prebacuju iz crkve u crkvu, a mnoge od crkava ne prakticiraju crkvenu stegu, možda će vodstvo morati odlučiti treba li se članov otuđeni ili bivši supružnik trenutno smatrati kršćaninom ili se prema njemu ili njoj treba postupati kao prema nevjerniku zbog trajne neposlušnosti. Ponovno, u nekim slučajevima ovo bi utjecalo na primjenu biblijskih načela (1. Kor 7,15; 2. Kor 6,14).

Razvod prije obraćenja

Prema Prvoj Korinćanima 7,20-27, ne postoji ništa u spasenju što bi zahtijevalo određeni društveni ili bračni status. Apostol Pavao stoga upućuje vjernike da razumiju da Bog u svojoj providnosti dopušta okolnosti u kojima se nalaze kada dođu Kristu. Ako su bili pozvani dok su bili u braku, onda se od njih ne zahtijeva da traže razvod (iako bi se razvod mogao dopustiti na biblijskim temeljima). Ako su bili pozvani nakon razvoda i ne mogu se pomiriti sa svojim bivšim supružnikom jer je taj supružnik nevjernik ili se ponovno vjenčao, onda su slobodni ostati nevjenčani ili se ponovno vjenčati za vjernika (1. Kor 7,39; 2. Kor 6,14).

Pokajanje i oprostjenje

U slučajevima kada se dvoje ljudi razvelo na nebiblijskim temeljima, a krivi partner se nakon nekoga vremena pokaje, milost je Božja djelatna u trenutku pokajanja. Znak iskrenog pokajanja bit će želja za primjenom 1. Korinćanima 7,10-11, što bi uključivalo spremnost osobe da teži pomirenju sa svojim bivšim supružnikom, ako je to moguće. Ako pomirenje nije moguće, na primjer ako je bivši supružnik nevjernik ili se ponovno vjenčao, onda vjernik kojemu je oprosteno može ući u novi odnos pod brižnim vodstvom i savjetovanjem crkvenoga vodstva.

U slučajevima kada je vjernik dobio razvod na nebiblijskim temeljima i ponovno se vjenčao, on/ona kriv je za grijeh preljuba dok se taj grijeh ne prizna (Mk 10,11-12). Bog oprašta taj grijeh čim se osoba pokaje i ne postoji ništa u Svetome pismu što bi upućivalo na bilo što drugo. Od tada pa nadalje vjernik treba ostati u svomu trenutnom braku.

Za detaljniju obradu razvoda i ponovne ženidbe, vidi: The Biblical Position on Divorce & Remarriage from Grace Community Church's Elders' Perspective Series. Ovaj je članak oblikovan na temelju te izjave.

Prevedeno uz dopuštenje.

Izvorni dokument nalazi se na [www: https://www.gracechurch.org/about/distinctives/divorce-and-remarriage](https://www.gracechurch.org/about/distinctives/divorce-and-remarriage) 2.11.2021